

G CONSELLERIA
O HISENDA
I I RELACIONS
B EXTERIORS

Projecte de decret pel qual es regula el règim de control intern que ha d'exercir la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

PREÀMBUL

L'article 30.28 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, disposa que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears té competència exclusiva per ordenar la seva hisenda, d'acord amb les normes que conté el mateix Estatut; i l'apartat 36 de l'article 30 esmentat preveu la competència exclusiva de la Comunitat Autònoma per regular el procediment administratiu derivat de les especialitats de l'organització pròpia.

El control de l'activitat economicofinancera d'una administració pública és una exigència de l'Estat de dret. Els articles 31.2 i 103 de la Constitució espanyola imposen el sotmetiment de les administracions públiques als principis de legalitat, d'eficàcia, d'eficiència i d'economia. És, precisament, la garantia d'aquests principis el que justifica l'existència d'un sistema de control intern de l'activitat econòmica de l'Administració de la nostra Comunitat Autònoma.

Ara bé, el control intern no és un fi en si mateix sinó que ha de ser una eina eficaç al servei de l'organització administrativa. Així, el control intern té per finalitat evitar o corregir les actuacions improcedents dels gestors dels cabdals públics, tenint en compte que la improcedència pot derivar tant de comportaments

il·legals (a la correcció dels quals s'ordena el control de legalitat) com de comportaments antieconòmics (a la correcció dels quals s'ordenen els controls d'eficiència, d'eficàcia i d'economia).

La regulació legal de l'exercici del control intern de l'activitat economicofinancera del sector públic autonòmic es conté sobretot en la Llei 14/2014, de 29 de desembre, de finances de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Aquesta regulació es complementa amb les disposicions sobre aquesta matèria contingudes en les diverses lleis anuals de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma. Les previsions legals respecte del control intern han comptat fins avui amb un desplegament reglamentari sistemàtic mitjançant el Decret 62/2006, de 7 de juliol, pel qual es regula el règim de control intern que ha d'exercir la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Els diversos decrets de desplegament de la Llei de finances i de les lleis de pressuposts han introduït alguns preceptes en aquesta matèria, però s'han limitat a abordar aspectes concrets de l'activitat fiscalitzadora.

El Decret 62/2006 va obeir, precisament, a la necessitat de dotar la nostra Administració economicofinancera d'una norma reguladora del control intern que s'adaptés del tot a les peculiaritats organitzatives i procedimentals d'aquesta Administració.

Després de l'entrada en vigor de la Llei 14/2014, ja esmentada, cal modificar i adaptar el règim del control intern a la regulació que preveu la nova Llei de finances. A més, el temps transcorregut des de 2006, any de l'aprovació del primer decret de control intern, aconsella una revisió en profunditat d'aquest.

Però, alhora, es vol anar més enllà i millorar l'eficàcia de les actuacions de l'òrgan de control intern, és a dir, de la Intervenció General de la Comunitat Autònoma, mitjançant l'agilització i simplificació dels procediments.

La regulació continguda en aquest Decret s'estructura en tres títols, d'acord amb les diferents modalitats de control intern existents.

El títol I recull les disposicions comunes a les diferents modalitats de control intern, les quals són objecte de desplegament en els dos títols següents.

Com a aspectes nous més destacables, es du a terme una caracterització més acurada i completa de les dues grans modalitats de control intern, i en especial del control financer, mitjançant la delimitació de l'abast del control d'eficàcia i eficiència, d'una banda, i de l'objecte del control financer quan els pressuposts dels serveis o entitats es formulin per programes o objectius, de l'altra. S'afegeixen els principis de suficiència de mitjans i d'exercici desconcentrat com a

principis d'exercici del control intern. També és innovadora l'atribució de certes facultats a la Intervenció General, com ara les de sol·licitar la revisió d'ofici i la declaració de lesivitat dels actes jurídics que puguin ser perjudicials des del punt de vista econòmic, o la de promoure l'exercici de la potestat reglamentària. I, per últim, és particularment significativa la regulació de les actuacions que els interventors han de dur a terme quan apreciïn l'existència de possibles responsabilitats administratives, comptables o penals en l'exercici de les seves funcions, qüestió sobre la qual no hi havia fins ara cap regulació.

El títol II regula la funció interventora i recull, a més de les disposicions que són comunes a les de l'Estat i a les d'altres comunitats autònomes, les particularitats pròpies que el control previ presenta a la nostra Comunitat Autònoma.

Entre les novetats de major relleu que presenta aquest títol, cal esmentar la norma adreçada a realitzar la distribució competencial interna entre l'interventor general i els interventors delegats pel que fa a la fiscalització prèvia. També la inclusió, entre els expedients sotmesos a fiscalització prèvia, d'aquells que no comporten directament una despesa concreta, però que poden donar lloc a altres expedients derivats que sí la comportin, com ara els contractes marc o les resolucions que aprovin concerts. Per primera vegada es regula amb caràcter general la fiscalització per mostreig, tant pel que fa als aspectes competencials com procedimentals, i s'especifiquen els supòsits en què es pot fer us d'aquesta modalitat simplificada de control previ. També s'introdueix una regulació específica en relació amb el règim d'intervenció de les operacions no pressupostàries, atès que presenten peculiaritats que demanen un tractament propi i diferenciat. Quant a la comprovació material de la inversió, s'incorporen novetats substancials, destinades a flexibilitzar el règim d'assistència de la Intervenció General als actes de comprovació; a delimitar la responsabilitat exigible als representants de la Intervenció General en el desenvolupament d'aquesta funció; i a tipificar els tipus d'opinions que aquests poden formular a l'acta de comprovació, concretant les circumstàncies que motiven cadascuna d'elles. Finalment, s'ha de remarcar el desenvolupament que es fa de les actuacions que han de dur-se a terme en cas d'omissió de la fiscalització prèvia quan aquesta sigui preceptiva, qüestió que fins ara no gaudia d'una regulació detallada.

El títol III s'ocupa de la regulació del control financer dins l'àmbit del sector públic autonòmic. Es desenvolupen així les previsions de caràcter general contingudes a aquest respecte en la Llei de finances de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Amb relació a aquest títol, les principals novetats introduïdes responen a la necessitat de regular qüestions sobre les quals no ha existit fins ara una regulació

suficient. Pel que fa a la planificació i organització del control, es crea la figura del director de control financer, com a màxim responsable de dirigir els treballs de control. També es preveuen els documents que s'han d'emprar per organitzar-lo, com són la memòria de planificació i els programes de feina. És igualment destacable la incorporació de certes cauteles destinades a garantir l'objectivitat i la independència de les persones que duen a terme el control, tot tenint en compte que hi poden participar empreses externes d'auditoria contractades per col·laborar en aquesta tasca. D'altra banda, i des del punt de vista estrictament procedimental, les novetats més rellevants afecten els informes de control financer, el possible contingut dels quals és objecte ara de tipificació, i la fixació d'un termini per dur a terme les actuacions de control. És remarcable també el fet que s'ordena donar publicitat general als informes d'auditoria definitius de comptes anuals i als principals resultats de la resta de controls financers, a fi de fer efectiu el principi de transparència. Finalment, altres qüestions que de forma innovadora són objecte d'atenció, són les referides a la forma de resoldre les discrepàncies amb les informes de control definitius, que s'han sotmetre a la consideració del Consell de Govern, o al règim aplicable a les obligacions de reintegrament que deriven de despeses diferents de les subvencions o els ajuts públics.

En especial, convé destacar la novetat consistent en l'establiment d'un termini de caducitat per dur a terme les actuacions conduents a l'emissió dels informes de control financer definitius, amb la finalitat d'augmentar l'eficàcia de l'actuació administrativa i la seguretat jurídica. Ara bé, s'ha d'aclarir que aquesta caducitat no respon exactament a la configuració que d'aquesta institució es fa a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, la qual cosa troba explicació en el fet que les actuacions de control financer no es canalitzen mitjançant un procediment administratiu en sentit estricte, doncs no finalitzen amb una resolució pròpiament dita, és a dir, amb una decisió administrativa susceptible d'imposar-se coactivament a l'interessat, sinó amb un informe sense efectes jurídics vinculants. La singularitat d'aquest procediment es posa també de manifest en el fet que és l'emissió de l'informe, i no la seva notificació, la que determina el *dies ad quem* a efectes del còmput del termini de caducitat, com així resulta també de l'article 49.6 de la Llei general de subvencions. És adient igualment subratllar que, d'acord amb la legislació administrativa general, el procediment de control caducat no interromp el termini de prescripció de l'acció de reintegrament, però que això no suposa impediment perquè es pugui iniciar un de nou si el termini de prescripció esmentat no ha expirat, incorporant a aquest segon procediment els documents i tràmits el contingut dels quals s'hauria mantingut igual de no haver-se produït la caducitat. I tampoc ha de suposar impediment, finalment, perquè es pugui iniciar vàlidament el procediment de reintegrament mateix per qualsevol dels motius que permeten la incoació d'ofici dels

procediments administratius i diferents del resultat de l'informe de control financer, com ara la pròpia iniciativa de l'òrgan competent, l'ordre superior o la petició raonada d'altres òrgans.

El present Decret és conforme amb els principis de bona regulació establerts en l'article 49 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears, i en l'article 129 de la Llei 39/2015. Segons el primer dels articles esmentats, el preàmbul dels projectes de reglament ha d'informar sobre la seva adequació a aquests principis.

En relació amb els principis de necessitat i eficàcia, l'aprovació d'aquest Decret està justificada per una raó d'interès general, com és la necessitat de comptar amb un desplegament reglamentari del règim de control intern que s'ajusti a la nova Llei de finances. Així mateix, s'estima que la regulació continguda en aquesta iniciativa normativa, que adopta la forma i el rang de Decret, és la més adequada per assolir els objectius que es volen aconseguir.

Pel que fa al principi de proporcionalitat, els tràmits i obligacions que estableix la norma són els estrictament necessaris per garantir que el control intern que s'ha de dur a terme sobre la gestió econòmicofinancera del sector públic autonòmic verificarà el compliment de la legalitat, dels principis de bona gestió financera, i dels objectius assignats als centres gestors de despesa.

El principi de seguretat jurídica queda salvaguardat, atès que aquest Decret s'insereix plenament i sense contradiccions en l'ordenament jurídic, tant dins la normativa estatal d'aplicació general que té alguna incidència sobre aquesta matèria, com dins la normativa autonòmica i, especialment, dins la normativa en matèria de control intern. D'altra banda, el major detall en la regulació de tècniques i procediments de control ja existents, com també la regulació de bell nou d'aspectes fins ara no disciplinats normativament, ha de contribuir a consolidar un marc jurídic complet, previsible i coherent en aquesta matèria, a la vegada que integrat i sistemàtic.

Així mateix, el principi de transparència s'ha garantit amb la possibilitat d'accedir a tots els documents rellevants que s'han emès en el procediment d'elaboració de la norma, i amb la possibilitat de participar activament en l'esmentada elaboració mitjançant la consulta pública prèvia i els tràmits d'audiència i informació pública que preveuen, respectivament, els articles 55 i 58 de la Llei 1/2019.

I amb relació al principi d'eficiència, aquest reglament no crea noves càrregues administratives ni té impacte pressupostari en el sentit d'augmentar el volum de despesa pública.

Per tot això, a proposta de la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, d'acord amb/oït el Consell Consultiu de les Illes Balears, i havent-ho considerat el Consell de Govern reunit en la sessió de dia XX de XX de 2021,

DECRET

TÍTOL I DISPOSICIONS COMUNES

Article 1

Àmbit d'aplicació i objectius del control intern

1. El control intern de la gestió economicofinancera del sector públic de la Comunitat Autònoma s'ha d'efectuar en els termes establerts en la Llei 14/2014, de 29 de desembre, de finances de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, en les altres disposicions legislatives que resultin d'aplicació i en aquest Decret, sobre el conjunt d'aquesta activitat financera i sobre els actes amb contingut econòmic que la integren.

El control intern a què es refereix aquest Decret no és d'aplicació als òrgans que no depenguin del Govern o de l'Administració general i institucional de la Comunitat Autònoma, llevat que la llei de creació de l'entitat així ho prevegi.

2. El control intern de la gestió economicofinancera del sector públic de la Comunitat Autònoma té els objectius següents:

- a) Verificar el compliment de la normativa aplicable en la gestió objecte de control.
- b) Verificar el registre adequat i la comptabilització de les operacions.
- c) Avaluar que l'activitat i els procediments objecte de control es duen a terme d'acord amb els principis de bona gestió financera i d'acord amb els principis que estableix la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.
- d) Verificar el compliment dels objectius assignats als centres gestors de despesa, d'acord amb els pressuposts generals de la Comunitat Autònoma, i també dels costos suportats en executar-los.

Article 2

Formes d'exercici

1. El control intern de la gestió econòmicofinancera del sector públic de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears s'ha de dur a terme mitjançant l'exercici de la funció interventora i del control financer.

2. La funció interventora té per objecte controlar, d'acord amb el que estableix aquest Decret i abans de ser aprovats, tots els actes de l'Administració de la Comunitat Autònoma i dels organismes autònoms que puguin donar lloc al reconeixement de drets i d'obligacions de contingut econòmic, com també els cobraments i els pagaments que se'n derivin, i la inversió o l'aplicació en general de cabdals públics i les modificacions pressupostàries, amb la finalitat d'assegurar que l'administració de la hisenda pública s'ajusta a les disposicions aplicables a cada cas.

Aquesta forma de control s'aplica al conjunt de les operacions de l'òrgan o entitat subjectes al mateix, llevat dels supòsits de mostreig i d'exempció de fiscalització, i tindrà caràcter vinculant i efectes suspensius quan així s'estableixi en aquest Decret.

3. En general, el control financer té per objecte comprovar que l'actuació, en l'aspecte econòmicofinancer, dels òrgans i entitats subjectes a aquest control, s'ajusta a l'ordenament jurídic com també als principis generals de la bona gestió financera.

El control financer es realitza a posteriori, s'aplica essencialment mitjançant procediments i tècniques d'auditoria i té caràcter no suspensiu.

4. El control financer pot comprendre la verificació de l'economia, l'eficàcia i eficiència, així com l'adequat registre i comptabilització de la totalitat de les operacions realitzades per cada òrgan o entitat i el seu fidel reflex als comptes i estats que, d'acord amb les normes aplicables, hagin de formar aquests. Aquest control es pot desplegar amb caràcter permanent.

A aquests efectes, s'entén per:

- a) Economia: la reducció o la minimització dels costs per a la consecució dels objectius o dels fins proposats.
- b) Eficiència: l'optimització dels recursos en la consecució de les finalitats, bé amb la consecució d'uns objectius o fins proposats al cost menor possible, bé amb la consecució del màxim dels objectius o fins proposats amb uns recursos donats.
- c) Eficàcia: la consecució dels objectius o fins proposats, amb independència dels costs utilitzats en la seva consecució.

5. El control de l'eficàcia i eficiència, a executar per la Intervenció General de la Comunitat Autònoma, ha de comprendre l'anàlisi del cost de funcionament i del rendiment o utilitat dels respectius serveis o inversions, com també del compliment dels objectius dels corresponents programes, sense que aquest control pugui emetre judici sobre les decisions de caràcter polític.

El control de l'eficàcia i l'eficiència s'ha de realitzar sense perjudici del que cada conselleria, dins l'àmbit de les seves competències, pugui desplegar en aquesta matèria, per si mateixa o en col·laboració amb la Intervenció General de la Comunitat Autònoma.

6. Quan els pressuposts dels serveis o entitats públiques es formulin per programes, objectius o plans d'actuació, el control financer ha de tenir per objecte, entre d'altres, l'examen, l'anàlisi i l'avaluació dels sistemes i procediments de seguiment d'objectius aplicats pels òrgans gestors, com també de tots els documents i antecedents que resultin necessaris per determinar el grau de fiabilitat de les dades contingudes als informes que, amb relació a l'execució dels programes, hagin de retre els òrgans gestors responsables.

A aquests efectes, els òrgans gestors han d'establir un sistema de seguiment d'objectius adaptat a les necessitats pròpies de la seva gestió amb la finalitat de poder avaluar el compliment dels objectius que han servit de base en l'assignació de recursos.

Article 3

Principis d'exercici del control intern

1. La Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, en l'exercici de les funcions de control intern, s'ha de sotmetre als principis d'autonomia funcional, suficiència de mitjans, exercici desconcentrat, procediment contradictori i jerarquia interna.

2. El control intern de la Intervenció General de la Comunitat Autònoma s'ha d'exercir amb plena autonomia i independència respecte de les autoritats i de les altres entitats la gestió de les quals sigui objecte del control.

A aquests efectes, el personal funcionari que faci el control tindrà independència funcional respecte dels titulars dels òrgans i entitats la gestió dels quals controli i ha d'ajustar les actuacions a les instruccions impartides a l'efecte pels òrgans competents de la Intervenció General.

3. La Intervenció General de la Comunitat Autònoma ha de comptar amb els mitjans personals i materials suficients, per a la qual cosa ha de disposar dels

recursos que resultin necessaris per fer front a les obligacions legals de control que té atribuïdes.

4. La Intervenció General de la Comunitat Autònoma ha d'exercir les seves funcions mitjançant l'exercici desconcentrat, que suposa la distribució de competències del centre directiu entre les diferents intervencions.

5. La Intervenció General de la Comunitat Autònoma ha de donar compte als òrgans de gestió controlats dels resultats de les comprovacions efectuades, per tal que aquests òrgans puguin expressar-ne la conformitat o disconformitat, i també de les recomanacions tendents a assegurar el compliment de la normativa o millorar el funcionament de l'òrgan o entitat controlats.

La solució de les diferències que es presentin s'ha de materialitzar mitjançant els procediments prevists als articles 119 i 125 de la Llei 14/2014 i normes concordants d'aquest Decret.

6. La Intervenció General de la Comunitat Autònoma, com a centre director del control intern i de la comptabilitat, pot establir, per mitjà d'instruccions, comunicacions o notes internes, pautes o criteris d'actuació, els quals han de ser aplicats pels òrgans i unitats administratives jeràrquicament dependents, com també, si s'escau, per les unitats de gestió econòmica i la resta d'òrgans i unitats que intervinguin en el procés de fiscalització i/o comptable, en aplicació del que disposen els articles 9.2 i 10.2 de la Llei 14/2014.

Article 4

Facultats de la Intervenció com a òrgan de control intern

1. Quan la naturalesa de l'acte, document o expedient així ho requereixi, la Intervenció General de la Comunitat Autònoma, en exercici de les funcions de control intern, pot sol·licitar als òrgans competents de l'Administració general i institucional de la Comunitat Autònoma l'assessorament jurídic i els informes tècnics que consideri adients, com també els antecedents i documents, en qualsevol suport, que siguin necessaris per exercir les seves funcions.

Quan l'assessorament i els informes hagin de sol·licitar-se a òrgans la competència dels quals s'estengui a la totalitat de l'Administració esmentada han de ser sol·licitats, en tot cas, per l'interventor general.

2. Així mateix, la Intervenció General de la Comunitat Autònoma pot interposar els recursos i les reclamacions que, si n'és el cas, autoritzin les disposicions vigents.

Igualment, pot instar la declaració de lesivitat i la revisió d'ofici d'aquells actes que, considerant-los nuls o anul·lables, siguin perjudicials per a els interessos econòmics de la hisenda de la Comunitat Autònoma.

3. Correspon a la Intervenció General promoure l'exercici de la potestat reglamentària en matèria de control intern.

4. La Intervenció General ha de definir els procediments de caràcter economicofinancer en allò que afecti l'exercici de les seves competències en matèria de control intern, amb la coordinació adient, si s'escau, amb la resta d'òrgans directius de la Conselleria d'Hisenda i Relacions Exteriors.

5. Igualment la Intervenció General ha de determinar els requeriments funcionals i els procediments i circuits informàtics dels sistemes d'informació en matèria de control intern.

Article 5

Deures del personal controlador

1. El personal funcionari que exerceixi la funció interventora o dugui a terme el control financer ha de guardar la confidencialitat i el secret deguts amb relació als assumptes que conegui en desenvolupar les seves funcions.

Tan sols pot utilitzar les dades, informes o antecedents obtinguts en l'exercici del control intern per a les finalitats que s'hi assignen i, si s'escau, per formular la denúncia dels fets que puguin ser constitutius d'infracció administrativa o de responsabilitat comptable o penal.

Així mateix, les comissions parlamentàries d'investigació poden tenir accés a aquestes dades, informes o antecedents.

2. En la resta de casos, l'accés als informes de control s'ha de resoldre per aplicació del que disposa la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, la sol·licitud dels quals es pot adreçar tant directament al gestor de l'activitat controlada com a la Intervenció General, sense perjudici del que estableix l'apartat 2 de l'article 51 d'aquest Decret.

3. Si quan es du a terme un control l'interventor que el realitza estima que els fets acreditats o comprovats poden ser susceptibles de constituir una infracció administrativa o donar lloc a l'exigència de responsabilitats comptables o penals, ha d'emetre un informe en el qual ha d'assenyalar els elements essencials en virtut dels quals consideri que ha pogut produir-se una infracció i ha d'actuar d'acord amb les regles que s'estableixen a continuació:

- a) Quan els fets poguessin ser constitutius de delictes, ha de donar trasllat de les actuacions a la Intervenció General de la Comunitat Autònoma, la qual les ha de trametre a la Direcció General de l'Advocacia que, si s'escau, a la vegada les ha de traslladar a l'òrgan judicial corresponent.
- b) Si es tracta de possibles infraccions en matèria de gestió econòmicopressupostària previstes en l'article 28 de la Llei 19/2013, que afectin a presumptes responsables compresos dins l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, la Intervenció General ha de donar trasllat de les actuacions a la Direcció General de Participació, Transparència i Voluntariat, als efectes del seu informe previ abans de l'inici de l'expedient administratiu.
- c) A les restants infraccions en matèria de responsabilitat comptable no compreses a la lletra b) anterior, s'ha d'aplicar amb caràcter general el disposat a l'article 143 en relació amb l'article 141 de la Llei 14/2014.
- d) En el cas d'altres possibles infraccions administratives distintes de les anteriors, s'han de comunicar els fets a la Secretaria General corresponent i, si s'escau, als òrgans competents dels ens del sector públic autonòmic objecte del control, a través de la Intervenció General.

Als efectes de les lletres anteriors l'òrgan de control ha d'aplicar la normativa específica i les instruccions i circulars aprovades per la Intervenció General de la Comunitat Autònoma.

Article 6

Facultats del personal controlador

1. El personal funcionari que exerceixi la funció interventora o dugui a terme el control financer pot exigir l'aportació de tota classe de dades, informes o antecedents amb transcendència per a les funcions de control que desenvolupi, a tota persona física o jurídica, pública o privada.
2. Les autoritats, sigui quina sigui la seva naturalesa, els caps o directors d'oficines públiques i els de les entitats integrants del sector públic de la Comunitat Autònoma, i els que, en general, exerceixin funcions públiques o desenvolupin la seva feina en aquestes entitats han de prestar el concurs, l'auxili, la col·laboració i el suport que calguin al personal funcionari encarregat d'efectuar el control i li han de proporcionar la documentació i la informació necessària per dur-lo a terme.
3. Als efectes del punt anterior, qualsevol persona física o jurídica, pública o privada, està obligada a proporcionar, amb el requeriment previ de l'òrgan de control actuant, qualsevol mena de dades, informes o antecedents, deduïts directament de les seves relacions econòmiques, professionals o financeres amb altres persones, amb transcendència per a les actuacions de control que exerceixi.

4. El personal funcionari que realitzi el control financer tindrà lliure accés als locals i les instal·lacions que formin part del sector públic de la Comunitat Autònoma, el lliure accés als locals de negoci i la resta d'establiments o llocs en què es desenvolupin les activitats subvencionades o es permeti verificar la realitat i regularitat de les operacions finançades amb càrrec a subvencions, i el lliure accés a informació de les comptes bancàries en les entitats financeres on es pugui haver efectuat el cobrament de les subvencions o amb càrrec a les quals es puguin haver realitzat les disposicions dels fons.

5. L'Advocacia de la Comunitat Autònoma ha de prestar l'assistència jurídica al personal funcionari que duu a terme l'exercici de les funcions de control intern que es regulen a aquest Decret quan sigui objecte de citacions per un òrgan jurisdiccional o pel Tribunal de Comptes com a conseqüència de la seva participació en actuacions de control intern.

6. L'òrgan interventor competent pot formular les observacions complementàries que consideri convenients, sigui o no favorable el seu informe, les quals, en cap cas, no poden tenir efectes suspensius en la tramitació dels expedients, sens perjudici que el centre gestor, si així ho considera, deixi constància en l'expedient de la seva opinió al respecte i sense que s'apliqui el procediment contradictori.

7. El personal funcionari que dugui a terme el control financer pot revisar els sistemes informàtics de gestió que siguin necessaris per dur a terme la funció de control.

8. El personal funcionari de la Intervenció General de la Comunitat Autònoma, en l'exercici de les funcions de control financer de subvencions, ha de ser considerat agent de l'autoritat.

TÍTOL II

FUNCIÓ INTERVENTORA

Capítol I

Disposicions generals

Article 7

Àmbit d'aplicació

1. La funció interventora, amb caràcter general, és aplicable a l'Administració de la Comunitat Autònoma i a les entitats instrumentals que integren el sector públic administratiu, amb excepció de la Universitat de les Illes Balears i dels consorcis, i sens perjudici del que disposa l'article 22.

Això no obstant, les esmentades entitats instrumentals s'han de sotmetre a les regles que la seva llei de creació estableixi respecte de les funcions de control intern.

2. Quan, en ús de la facultat prevista a l'article 112.3 de la Llei 14/2014, el Consell de Govern acordi substituir el control financer dels consorcis per la funció interventora, aquesta ha de ser desplegada pels òrgans o unitats que la tinguin encomanada en el si de l'estructura organitzativa de cada un d'ells.

3. Quan en els procediments de gestió que donin lloc als actes, documents o expedients de contingut econòmic objecte de control participin administracions públiques diferents, la funció interventora s'ha de limitar a les actuacions que es produeixin dins l'àmbit de l'Administració de la Comunitat Autònoma i de les entitats subjectes a aquesta forma de control intern.

Article 8

Característiques de la funció interventora

1. La funció interventora té caràcter intern i previ i s'ha d'exercir en les modalitats d'intervenció formal i material.

La intervenció formal ha de consistir en la verificació del compliment dels requisits legals necessaris per a l'adopció de l'acord, mitjançant l'examen dels documents que preceptivament hagin d'estar incorporats a l'expedient.

En la intervenció material cal comprovar l'aplicació real i efectiva dels fons públics.

2. Les actuacions de comprovació del compliment de les disposicions aplicables, inherents a les manifestacions de la funció interventora previstes en les lletres *a)*, *b)*, i *c)* de l'apartat 1 de l'article 10, poden ser realitzades automàticament amb mitjans i aplicacions electròniques, informàtiques o telemàtiques.

La Intervenció General de la Comunitat Autònoma ha de promoure les auditories informàtiques oportunes per garantir el funcionament correcte de les comprovacions automàtiques previstes en el paràgraf anterior.

Article 9 Competències

1. La distribució de competències entre l'interventor general de la Comunitat Autònoma i els interventors delegats, a què es refereix l'article 109 de la Llei 14/2014, s'estableix de la manera següent:

a) L'interventor general de la Comunitat Autònoma ha de fiscalitzar prèviament:

1r. Els actes d'aprovació de modificacions de crèdit i de despesa que hagin de ser aprovats o autoritzats prèviament pel Consell de Govern o per les comissions delegades del Govern.

2n. Els que suposin una modificació d'altres que hagués fiscalitzat l'interventor general.

b) Els interventors delegats, sense altres excepcions que les de la lletra anterior, han d'exercir plenament la fiscalització dels actes relatius a despeses, drets, pagaments i cobraments que dictin les autoritats competents de les conselleries, centres, dependències o organismes autònoms.

2. Com a competència inherent a la funció interventora, l'interventor general podrà, si escau, interposar recursos i reclamacions economicoadministratives en les matèries a què s'estén la seva funció fiscalitzadora, a què es refereix l'article 4.2, per iniciativa pròpia o a instància de la Intervenció Delegada.

3. Les competències que atribueix aquest Decret a la Intervenció General, i en particular, la funció interventora, les han d'exercir en l'àmbit territorial de les Illes Balears, l'interventor general i el personal de l'escala d'intervenció del cos superior de la Comunitat Autònoma.

Capítol II

Exercici de la funció interventora

Article 10

Fases de la funció interventora

1. L'exercici de la funció interventora comprèn:

a) La fiscalització prèvia dels actes, documents o expedients susceptibles de produir drets o obligacions, en les fases d'autorització, disposició, reconeixement de l'obligació i proposta de pagament.

Si aquestes fases procedimentals s'acumulen en un sol acte, és aquest el que ha de ser fiscalitzat.

Aquesta fiscalització es pot dur a terme mitjançant el procediment de mostreig en els casos prevists en l'article 19.

b) La fiscalització prèvia dels moviments de fons i de valors, o d'aquells actes susceptibles de produir-los pel que es refereix a operacions no pressupostàries.

- c) La fiscalització prèvia dels expedients de modificació de crèdit, en els termes prevists en l'article 23.
- d) La intervenció material del pagament, quan no s'hagi tramitat per procediments que assegurin validacions informàtiques.
- e) La intervenció de l'aplicació o de l'ús dels fons públics, que ha de comprendre:

1r. La comprovació material d'obres, subministraments, adquisicions i serveis.

2n. La comprovació material o, si s'escau, documental de subvencions de capital en els termes prevists en la seva legislació específica.

3r. L'examen documental dels comptes justificatius dels pagaments a justificar.

2. Així mateix, la funció interventora s'estén a la comprovació, a efectes pressupostaris i d'inventari, dels efectius de personal i de les existències en metàl·lic, valors i altres béns de la Comunitat Autònoma en els supòsits no exempts de fiscalització prèvia i amb l'abast que determini l'interventor general en cada cas.

3. La intervenció formal de l'ordenació del pagament queda substituïda pels controls prevists en el sistema d'informació econòmicofinancer amb l'objecte de controlar i verificar l'expedició correcta de les ordres de pagament contra la tresoreria de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Article 11

Contingut de la funció interventora

1. S'entén per funció interventora o fiscalització prèvia la facultat que correspon a la Intervenció General de la Comunitat Autònoma d'examinar, abans de ser aprovats, tots els actes, documents o expedients que puguin donar lloc al reconeixement de drets o d'obligacions de contingut econòmic, com també els cobraments i pagaments que se'n derivin o moviment de fons o de valors, la inversió i l'aplicació en general dels fons públics i les modificacions pressupostàries, per tal d'assegurar que aquests actes s'ajusten a les disposicions aplicables en cada cas.

Igualment, s'inclouen els expedients dels quals directament no es derivi una despesa concreta, però que per la seva pròpia naturalesa permeten l'inici d'altres expedients derivats, com per exemple els contractes marc, les resolucions que aprovin concerts i d'altres anàlegs.

2. Quan tingui per objecte el reconeixement d'obligacions o la liquidació de la despesa, la fiscalització prèvia ha de consistir en la comprovació per la Intervenció General de la Comunitat Autònoma, abans que es dicti la resolució corresponent, que les obligacions s'ajusten a la llei o als negocis jurídics subscrits pels òrgans competents i que el creditor ha complert o garantit, si n'és el cas, la prestació correlativa.

En els supòsits de fiscalització i de comptabilització simultània d'expedients de despesa i de documents comptables, s'ha d'aplicar el que disposa l'article 17.

3. La intervenció material del pagament és la facultat que correspon a la Intervenció General de la Comunitat Autònoma per verificar que el pagament esmentat ha estat disposat per un òrgan competent i es fa en favor del creditor legal i per l'import establert en les ordres de pagament corresponents.

Quan aquests extrems siguin assegurats pels controls prevists en el sistema d'informació economicofinancer no procedeix dur a terme aquesta fiscalització prèvia.

4. La comprovació material de l'aplicació o de l'ús dels fons públics s'ha d'ajustar a allò que estableixen els articles 32 i 33.

Capítol III

Procediment per a l'exercici de la funció interventora sobre els drets i sobre els cobraments

Article 12

Fiscalització prèvia de drets i cobraments

1. La fiscalització prèvia dels drets integrants de la hisenda de la Comunitat Autònoma i de la seva materialització s'ha de substituir pel control inherent a l'anotació comptable i pel control financer posterior.

Els actes o acords que impliquin la finalització del procediment de constrenyiment per qualsevol de les causes previstes en la normativa que regula el procediment general de recaptació distinta al pagament del deute s'han de trametre a la Intervenció General als efectes prevists en el paràgraf anterior.

2. La substitució prevista en l'apartat anterior d'aquest article no afecta els actes d'ordenació i de pagament material derivats de devolucions d'ingressos indeguts, que s'han de fiscalitzar d'acord amb el que estableix la secció 6a del capítol següent.

3. En tot cas, els expedients de devolució d'ingressos indeguts s'han de sotmetre a fiscalització prèvia de la Intervenció General en la fase de proposta de pagament. A aquests efectes l'expedient que es trameti a intervenció ha de contenir la documentació següent:

- a) Sol·licitud de devolució d'ingrés, sempre que aquesta no sigui acordada d'ofici per la mateixa Administració.
- b) Informe a la proposta de resolució.
- c) Resolució per la qual es reconeix el dret a la devolució, signada per l'òrgan competent.
- d) Còpia de la comprovació de l'ingrés efectuat pel centre gestor o justificant de l'ingrés realitzat.
- e) Qualsevol altra documentació que s'estableixi en la normativa d'aplicació.

Tot això sens perjudici del que, si s'escau, pugui determinar l'acord de fiscalització prèvia limitada a què es refereix l'article 26.

Capítol IV

Procediment per a l'exercici de la funció interventora sobre les despeses i sobre els pagaments

Secció 1a

Disposicions comunes

Article 13

Exercici de la funció interventora

1. Els òrgans competents de la Intervenció General de la Comunitat Autònoma, mitjançant instruccions, han de fixar les pautes i els criteris d'actuació pels quals s'ha de regir l'exercici de la funció interventora, les quals han de ser dirigides als òrgans i a les unitats administratives a què es refereix l'article 3.6, com també, per al seu coneixement, a la resta d'òrgans i unitats administratives que intervinguin en la gestió econòmicofinancera.

2. La Intervenció ha de rebre l'expedient complet, si s'escau, quan estiguin incorporats tots els justificants i emesos els informes preceptius, i quan estigui en disposició de dictar-se l'acte per qui correspongui, sens perjudici del que preveu l'article 3.3 de la Llei 5/2010, de 16 de juny, reguladora del Consell Consultiu de les Illes Balears.

En aquest darrer cas, la fiscalització, a més de comprovar abans del dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears els aspectes exigits per la normativa vigent,

s'ha d'estendre, amb posterioritat al dictamen esmentat, a constatar-ne l'existència material i, en el cas que tingui caràcter vinculant, el caràcter favorable, sense que es pugui fer cap altre pronunciament.

3. La Intervenció ha de fiscalitzar l'expedient en el termini màxim de deu dies comptadors des de l'endemà de la data de recepció.

A aquest efecte, l'expedient s'ha de trametre a la Intervenció amb una antelació mínima de deu dies a la data d'adopció de l'acte o acord.

Aquests terminis s'han de reduir a la meitat quan s'hagi declarat formalment i motivadament la tramitació urgent de l'expedient, com també en els casos de segones o ulteriors fiscalitzacions d'expedients la tramitació dels quals es trobi suspesa com a conseqüència d'una objecció, a comptar des de la recepció per la Intervenció General de l'escrit d'esmena o contradictori emès pel centre gestor i, si escau, de la documentació justificativa que pertoqui.

Quan la Intervenció faci ús de la facultat a què es refereix l'apartat 1 de l'article 4 o es paralitzi el procediment per causa imputable a l'òrgan gestor de l'expedient, s'han de suspendre els terminis esmentats en aquest apartat i, si escau, s'ha de donar compte d'aquesta circumstància a l'òrgan gestor.

Article 14

Fiscalització de conformitat

Si la Intervenció considera que l'expedient objecte de fiscalització s'ajusta a la legalitat, n'ha de fer constar la conformitat, sense necessitat de motivar-la, o bé amb un informe específic o bé signant els documents comptables.

Article 15

Objeccions

1. Si la Intervenció es manifesta en desacord amb el fons o amb la forma dels actes, documents o expedients examinats, ha de formular les objeccions per escrit.

Aquestes objeccions han de ser motivades amb raonaments fonamentats en les normes en què es basi el criteri sustentat i han de comprendre tots els aspectes observats en l'expedient.

2. L'objecció suspèn la tramitació de l'expedient, fins que sigui resolta o esmenada aquesta objecció, en els casos següents:

- a) Quan l'objecció es posi de manifest en la fiscalització d'expedients de modificació de crèdit.
- b) Quan l'objecció es basi en la insuficiència del crèdit o el proposat no es consideri adequat.
- c) Quan s'apreciïn irregularitats greus en la documentació justificativa de les ordres de pagament o quan el dret del perceptor no quedi prou justificat.
- d) En els casos d'omissió en l'expedient de requisits o tràmits essencials exigits per les disposicions aplicables o quan s'estimi que la continuació de la gestió administrativa pugui causar pèrdues econòmiques greus a la hisenda de la Comunitat Autònoma.
- e) Quan l'objecció derivi de comprovacions materials d'obres, subministraments, adquisicions o serveis, o programes d'investigació.

3. Quan l'òrgan al qual es dirigeix l'objecció l'accepti, cal esmenar les deficiències observades i trametre de nou les actuacions a la Intervenció en el termini de quinze dies.

Quan l'òrgan al qual es dirigeixi l'objecció no l'accepti, ha d'iniciar el procediment descrit en l'article següent.

4. La Intervenció pot fiscalitzar favorablement, tot i els defectes que observi en l'expedient, sempre que aquests no siguin els esmentats en l'apartat 2 d'aquest article i siguin esmenables.

L'eficàcia d'aquest informe s'ha d'entendre condicionada a l'esmena posterior d'aquests defectes, esmena de la qual s'ha de donar compte per escrit a la Intervenció.

Si no es resolen per part de l'òrgan gestor els defectes esmenables indicats per a la continuïtat de l'expedient es considerarà formulada l'objecció corresponent.

Tot això, sense perjudici de poder formular les observacions complementàries a què es refereix l'apartat 6 de l'article 6 que consideri convenientes.

5. Sens perjudici del caràcter suspensiu de les objeccions a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article, les opinions de la Intervenció pel que fa al compliment de les normes no prevalen sobre les dels òrgans de gestió.

Els informes emesos per ambdós òrgans s'han de tenir en compte en el coneixement de les discrepàncies que es plantegin, les quals han de ser resoltes definitivament pel Consell de Govern d'acord amb el que preveu l'article 16.

Article 16

Discrepàncies

1. Quan l'òrgan gestor no accepti l'objecció formulada, ha de plantejar discrepància a la Intervenció, en el termini de quinze dies, de conformitat amb el procediment previst en aquest article.

La discrepància ha de ser necessàriament motivada amb citació dels preceptes legals en els quals es basi el seu criteri.

2. Quan l'òrgan al qual es dirigeixi l'objecció no l'accepti i l'objecció esmentada hagi estat formulada per una intervenció delegada o adjunta, correspon a l'interventor general resoldre la discrepància en el termini de quinze dies i la seva resolució serà obligatòria per a la intervenció delegada o adjunta.

3. Quan l'òrgan al qual es dirigeixi l'objecció no l'accepti i l'objecció esmentada hagi estat formulada per l'interventor general, o aquest hagi confirmat la d'un interventor delegat o adjunt, si subsisteix la discrepància correspon al Consell de Govern adoptar la resolució definitiva.

4. Si la persona titular de la conselleria corresponent acorda sotmetre l'expedient a la decisió del Consell de Govern, perquè existeix discrepància amb la Intervenció General, ho ha de comunicar, amb almenys cinc dies d'antelació a la reunió del Consell de Govern en què s'hagi de tractar l'assumpte, a la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, per conducte de la Intervenció General, la qual ha d'unir els informes relacionats amb la discrepància plantejada.

5. La Secretaria del Consell de Govern ha de comunicar a la conselleria corresponent i a la Intervenció General l'acord adoptat sobre la discrepància.

L'acord que adopti el Consell de Govern en la resolució de la discrepància no implica, per si mateix, la convalidació dels actes que, d'acord amb la legislació de règim jurídic, siguin anul·lables, la qual, si és procedent, només pot tenir lloc en la forma prevista en l'article 52 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

6. En tot cas, els acords adoptats pel Consell de Govern són de compliment obligat per a la Intervenció General.

Article 17

Procediment de fiscalització i de comptabilització simultània d'expedients de despesa i de documents comptables

1. Amb els expedients de despesa que es tramitin davant la Intervenció General de la Comunitat Autònoma a efectes de fiscalització prèvia es pot trametre el document comptable que se'n derivi, el qual ha de ser justificat amb la resolució determinant de la despesa o del pagament, l'eficàcia del qual està condicionada a la fiscalització favorable per part de la Intervenció.

2. Amb caràcter general aquest procediment s'ha d'aplicar a les fases de disposició de la despesa i reconeixement de l'obligació.

Correspon a la Intervenció General determinar els circuits per a la tramitació dels expedients juntament amb els documents comptables.

Article 18

Despeses menors

1. Les despeses menors són les derivades de subministraments i serveis d'una quantia inferior a la que fixa la disposició addicional segona de la Llei 14/2018, de 28 de desembre, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2019 o la norma que la substitueixi.

Les despeses menors, que es determinen sempre amb exclusió de l'IVA, no requereixen cap tipus de tramitació substantiva o procedimental, llevat del que disposa l'apartat 3 d'aquest article.

2. Aquestes despeses menors no s'han de publicar en el perfil del contractant, no s'han de trametre, ni comunicar a la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, ni al Registre de Contractes del Sector Públic, ni al Registre de Contractes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

3. Sens perjudici de les normes especials relatives als pagaments a justificar, el reconeixement de l'obligació i el pagament de les despeses menors només requereix que es justifiqui la prestació corresponent mitjançant la presentació de la factura o del document equivalent davant l'òrgan competent, que serà degudament conformat.

El seu règim de fiscalització s'ha de subjectar a allò que estableix l'article 25.a).

Article 19

Procediment de fiscalització per mostreig

1. Es pot establir la fiscalització per mostreig en els casos prevists en els articles 20.2, 29.1.b) i 31.1.d) d'aquest Decret.

Així mateix, es pot dur a terme en qualsevol altres supòsits en els que concorri la circumstància d'afectar a un gran nombre d'actes, documents o expedients.

2. La fiscalització per mostreig s'ha d'acordar per resolució de l'interventor general en la qual, entre altres aspectes, s'ha de determinar el següent:

- a) L'àmbit subjectiu, objectiu i temporal de la fiscalització per mostreig. Pel que fa a l'eficàcia temporal de la resolució, pot establir-se aquesta amb caràcter indefinit, mentre no sigui objecte de modificació o supressió.
- b) La forma i els terminis en els quals l'òrgan gestor ha de posar a disposició de la Intervenció l'univers d'expedients i la documentació dels integrants de la mostra seleccionada.
- c) El criteri de selecció i la dimensió de la mostra.
- d) El percentatge d'errades que obliga a ampliar la mostra o a fiscalitzar la totalitat de la població, en el seu cas.

3. Una vegada fiscalitzada la mostra d'expedients amb un índex d'errades inferior al llindar que exigeix l'ampliació d'aquella s'ha d'entendre fiscalitzada la totalitat dels expedients integrants de la població considerada.

Article 20

Intervenció de documents comptables

1. D'acord amb el que disposen els articles 9.2 i 10.2 de la Llei 14/2014, la signatura del cap de la unitat de gestió econòmica consignada en els documents comptables, significa la constància i conformitat d'aquest amb relació al fet que la tramitació i justificació del document s'han efectuat d'acord amb les disposicions que siguin d'aplicació en cada cas, sens perjudici de la fiscalització prèvia que pertogui per part de la Intervenció General.

2. La intervenció d'aquells documents comptables d'import unitari inferior a 12.000 euros es pot dur a terme mitjançant procediment de mostreig, que s'ha de determinar per la Intervenció General, sense necessitat d'aplicar les determinacions que es contenen en els apartats 2 i 3 de l'article 19.

3. No estan subjectes a intervenció, d'acord amb l'article 140 de la Llei 14/2014, amb independència de la seva quantia, els documents comptables A, D i AD en format electrònic, informàtic o telemàtic que reflecteixin les fases d'autorització o disposició de la despesa, en els casos en què la Intervenció General determini que s'han de comptabilitzar automàticament des del sistema d'informació economicofinancera de la Comunitat Autònoma.

Article 21

Normes particulars sobre intervenció de determinades operacions no pressupostàries

1. La fiscalització prèvia de les propostes de pagament no pressupostàries ha de consistir en comprovar el següent:

- a) Que el compte a què es pretén imputar el pagament no pressupostari és el que correspon, atès el Pla de Comptabilitat de la Comunitat Autònoma.
- b) Si s'escau, l'existència de saldo en el compte no pressupostari corresponent i que el pagament procedeix d'un ingrés prèviament realitzat en el mateix compte no pressupostari.
- c) La competència de l'òrgan que ha dictat la resolució o acord i proposa el seu pagament.
- d) Aquells altres aspectes que s'estableixin en l'Acord del Consell de Govern a què es refereix l'article 117.2 de la Llei 14/2014.

2. No estan subjectes a fiscalització prèvia:

- a) Els negocis jurídics d'import inferior a 30.000 euros els efectes econòmics dels quals hagin de ser anotats en comptes no pressupostaris, i els documents comptables que se'n derivin.
- b) Els documents no pressupostaris de pagament que es derivin de la nòmina.
- c) Els documents no pressupostaris de pagament, derivats de les operacions a què es refereix l'article 35.3.

Article 22

Règim de control intern del Servei de Salut de les Illes Balears i de l'Agència Tributària de les Illes Balears

1. Els expedients de despeses tramitats pel Servei de Salut de les Illes Balears i per l'Agència Tributària de les Illes Balears estan sotmesos al control financer que ha de dur a terme permanentment la Intervenció General de la Comunitat Autònoma, el qual pot ser substituït, mitjançant acord de Consell de Govern, per la fiscalització prèvia, en qualsevol modalitat i en qualsevol fase del procediment d'execució de despeses, en els programes i centres en què així es determini.

2. Sota la direcció de la Intervenció General, correspon al departament encarregat de la gestió econòmica financera dels serveis centrals del Servei de Salut de les Illes Balears i de l'Agència Tributària de les Illes Balears la coordinació i la supervisió de la seva comptabilitat i, en general, de tota l'activitat econòmica financera.

Així mateix, els correspon la validació informàtica dels documents comptables.

Secció 2a

Fiscalització dels expedients de modificació de crèdit

Article 23

Fiscalització dels expedients de modificació de crèdit

1. Queden sotmesos a fiscalització prèvia els expedients de modificació de crèdits de l'Administració de la Comunitat Autònoma i dels organismes autònoms que en depenen, amb independència del tipus de modificació i de la quantia, llevat dels expedients de quantia inferior a 500.000 euros i, en tot cas, dels expedients corresponents al Servei de Salut de les Illes Balears i a l'Agència Tributària de les Illes Balears.

2. La fiscalització prèvia dels expedients de modificació de crèdit s'ha de verificar mitjançant la comprovació dels requisits següents:

- a) Que l'acord o resolució que es proposa compleix els requisits i les limitacions establertes legalment per al tipus de modificació de crèdit de què es tracti en cada cas.
- b) Que l'expedient que es tramita conté, com a mínim, la documentació que a aquest efecte s'estableixi reglamentàriament.

3. No obstant això, i per tal d'agilitzar la tramitació comptable i administrativa dels expedients de modificació de crèdits, l'expedient que es trameta a la Intervenció General per a la seva fiscalització pot incloure la resolució o l'acord d'aprovació, sens perjudici que l'eficàcia d'aquest acte s'entengui suspesa fins a la data de fiscalització favorable.

Secció 3a

Fiscalització prèvia de l'autorització i disposició de la despesa

Article 24

Règim general

1. Estan sotmesos a fiscalització prèvia els actes dels òrgans de l'Administració de la Comunitat Autònoma i dels seus organismes autònoms pels quals s'autoritzi o disposi una despesa.

Entre els actes sotmesos a la fiscalització prèvia es consideren inclosos:

- a) Els actes resolutoris de recursos administratius que suposin una despesa directa per al pressupost de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
- b) Els convenis que signi l'Administració de la Comunitat Autònoma i els seus organismes autònoms i qualsevol actes de naturalesa anàloga, sempre que tinguin contingut econòmic.
- c) Els actes d'execució de les sentències que condemnin la Comunitat Autònoma i de les quals es derivin obligacions de contingut econòmic.
- d) Els expedients d'acords marc i sistemes dinàmics d'adquisició regulats en la legislació de contractes del sector públic.
- e) Els expedients de resolució de convocatòries de concerts socials regulats en la normativa d'acció social.
- f) Els expedients d'autorització d'endeutament.

2. En l'exercici de la fiscalització prèvia, que pot efectuar-se mitjançant procediments de mostreig quan es doni la circumstància prevista en el segon paràgraf de l'article 19.1, s'ha de comprovar el compliment dels tràmits i dels requisits establerts per l'ordenament jurídic mitjançant l'examen dels documents i dels informes que integren l'expedient.

Article 25

Exempció de la fiscalització prèvia

No estan sotmesos a fiscalització prèvia els expedients de despesa pressupostària següents:

- a) Els contractes menors, els contractes tramitats per emergència, les despeses menors, com també qualsevol expedient de despesa de quantia inferior a 30.000 euros.
 - b) Les concessions de subvencions i les transferències nominatives, és a dir, les que ho siguin per menció expressa de les lleis de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i les rebudes de l'Estat o de la Unió Europea amb aquest caràcter.
- Amb la finalitat que una subvenció o transferència es pugui considerar nominativa als efectes de la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 22 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions i de l'article 7.1.a) del Text refós de la Llei de subvencions de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, aprovat pel Decret legislatiu 2/2005, de 28 de desembre, l'estat de despeses del pressupost corresponent a la secció pressupostària a la qual s'ha d'imputar la despesa ha de mencionar de manera expressa tal caràcter.
- El seu import ha de ser la consignació assignada a una partida pressupostària separada i expressa, i també ha de determinar la persona o entitat beneficiària.

El seu objecte el determina el subprograma de la classificació funcional i s'ha de concretar, amb coherència, en la resolució de concessió, especialment pel que fa a les obligacions del beneficiari i el règim de justificació.

- c) Les despeses de personal per tots els conceptes, incloses les del personal de concerts educatius.
- d) Les despeses de funcionament dels centres docents no universitaris, públics i concertats.
- e) Els contractes d'obertura de comptes bancaris, els contractes per a l'obtenció de targetes de dèbit, de prepagament o de crèdit i similars, i altres contractes bancaris relacionats amb els mitjans electrònics de pagament amb entitats financeres públiques i privades.
- f) Els altres supòsits establerts per normes de rang legal o pels reglaments que desenvolupin la Llei 14/2014.

Article 26

Règim especial de fiscalització prèvia limitada

1. Quan el Consell de Govern, per acord adoptat a proposta de la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors i amb l'informe previ de la Intervenció General, faci ús de la facultat que li atribueix l'article 117.2 de la Llei 14/2014, la fiscalització prèvia s'ha de limitar a comprovar els aspectes següents:

- a) L'existència de crèdit pressupostari i que el proposat és adient a la naturalesa econòmica de la despesa o de l'obligació que es proposa contreure i suficient, o que la imputació comptable és adequada en cas d'operacions no pressupostàries.
- b) Que les obligacions o despeses són generades per un òrgan competent.
- c) Quan els compromisos de despesa tinguin caràcter pluriennal o es tracti de despeses estructurals s'ha de comprovar el compliment dels requisits legals que els hi afectin i, en particular, els relatius als límits de contracció de despeses amb imputació a exercicis futurs, com també la substanciació de l'expedient preceptiu i l'autorització per l'òrgan competent.
- d) El compliment de les normes de publicitat i concurrència que siguin aplicables als expedients de despesa corresponents.
- e) Aquells altres aspectes que per a cada tipus d'expedient de despesa i per la seva transcendència en el procés de gestió proposi la Intervenció General de la Comunitat Autònoma, en el marc de la normativa aplicable.

2. Si s'observen incompliments respecte dels aspectes expressats en l'apartat anterior, la Intervenció ha de formular objecció en la forma i amb els efectes prevists en la secció 1a d'aquest capítol.

3. Els òrgans responsables d'exercir la fiscalització prèvia limitada poden formular les observacions complementàries a què es refereix l'article 6.6 que considerin convenients, les quals no han de suposar la suspensió de la tramitació dels expedients corresponents.

Article 27

Control posterior

1. Les despeses exemptes de fiscalització prèvia a què es refereix l'article 25 poden ser objecte de control financer posterior, i, a aquests efectes, la Intervenció General ha de redactar el pla de control a dur a terme d'acord amb l'article 41.

2. Les obligacions o les despeses sotmeses a la fiscalització prèvia limitada a què es refereix l'article anterior poden ser objecte de control financer, amb l'abast material i temporal que es determini en els plans de control prevists en l'article 41, amb la finalitat de verificar que s'ajusten a les disposicions aplicables en cada cas i de determinar el grau de compliment de la legalitat en la gestió dels crèdits pressupostaris pel que fa als aspectes no comprovats en la fiscalització.

Secció 4a

Fiscalització prèvia de les ordres de pagament a justificar

Article 28

Fiscalització prèvia de les ordres de pagament a justificar

1. La fiscalització prèvia de les ordres de pagament a justificar per les quals es posin fons a disposició dels caixers pagadors de la Comunitat Autònoma i dels organismes autònoms s'ha de verificar mitjançant la comprovació dels requisits següents:

- a) Que les propostes de pagament a justificar són expedides per l'òrgan competent per autoritzar les despeses a què es refereixin.
- b) Que s'acreditin mitjançant memòria de la Secretaria General o de l'òrgan equivalent les circumstàncies que no permeten la justificació prèvia al pagament i que la quantia de l'ordre és la mínima per atendre la despesa. Tanmateix, s'han d'entendre acreditades aquestes circumstàncies i no cal aportar la memòria esmentada quan es tracti de provisions de fons per atendre pagaments que s'hagin d'efectuar en moneda estrangera, els pagaments del servei financer de deute anotat i les ordres de pagaments a justificar de quantia inferior a 300 euros per a material d'oficina i conservació.
- c) Que existeix crèdit i el proposat és l'adequat.

d) Que el caixer pagador, a favor del qual es lliuren les ordres de pagament, ha justificat dins el termini corresponent la inversió dels fons percebuts amb anterioritat per a la mateixa finalitat, i que, a judici de la Intervenció Delegada, no existeixen altres ordres de pagament a justificar el termini de justificació dels quals hagi estat incomplet de forma generalitzada.

No obstant això, es poden fiscalitzar de conformitat les ordres de pagament a justificar de caixers pagadors que no hagin justificat dins el termini corresponent la inversió dels fons percebuts amb anterioritat, quan la persona titular de la Secretaria General o de l'òrgan equivalent competent per raó de la matèria, motivadament, hagi ampliat el termini de justificació, a proposta del cap de la unitat de gestió econòmica.

e) Que el caixer pagador destinatari dels fons hagi complert l'obligació de conciliació de saldos d'acord amb el que estableix la norma reglamentària reguladora dels pagaments lliurats a justificar.

f) Si es tracta de despeses que deriven d'expedients no exempts de fiscalització prèvia, el pagament de les quals s'ha de fer mitjançant ordres de pagament a justificar, a més de comprovar els requisits anteriors, s'ha de dur a terme la fiscalització de la despesa d'acord amb l'article 24 o, si s'escau, 26 d'aquest Decret.

2. L'incompliment dels requisits exigits en l'apartat 1 d'aquest article motivarà la formulació d'objecció per la Intervenció, en les condicions i amb els efectes prevists en la secció 1a d'aquest capítol.

Article 29

Intervenció dels comptes justificatius dels pagaments a justificar

1. En la intervenció dels comptes justificatius dels pagaments a justificar, que han de retre els caixers pagadors com a perceptors dels fons, s'ha de procedir de la manera següent:

a) Cal comprovar que corresponen a despeses concretes i determinades durant l'execució de les quals s'hagi seguit el procediment aplicable en cada cas, que són adequats a la finalitat per a la qual es lliuraren els fons, i que s'acredita la realització efectiva i conforme d'aquestes despeses.

b) La verificació dels punts indicats en la lletra anterior s'ha de dur a terme mitjançant l'examen dels comptes justificatius i dels documents que justifiquin cada partida, i es poden utilitzar procediments de mostreig quan els justificants corresponents tinguin unitàriament un import inferior al que es fixa en l'apartat 2 de l'article 20.

c) Si l'interventor no està conforme amb la justificació ha de formular l'objecció en les condicions i amb els efectes prevists en la secció 1a d'aquest capítol.

El compte justificatiu i els documents justificatius originals s'han de trametre a la unitat de gestió econòmica per tal que, si escau, es facin les modificacions que pertocuin en la justificació o s'apliqui el procediment de discrepància previst en l'article 16.

d) L'òrgan gestor ha d'aprovar, si s'escau, els comptes, sens perjudici de les responsabilitats que puguin ser exigibles.

2. No està subjecta a fiscalització la justificació de despeses inferiors a 300 euros.

Secció 5a

Intervenció del reconeixement d'obligacions

Article 30

Intervenció del reconeixement de l'obligació

1. El reconeixement d'obligacions amb càrrec als fons de la tresoreria de la Comunitat Autònoma està sotmès a intervenció prèvia, tant si tenen l'origen en la Llei com si el tenen en negocis jurídics vàlidament formalitzats.

2. La Intervenció ha de conèixer l'acte amb caràcter previ a l'acord de reconeixement de l'obligació, sens perjudici que s'apliqui el previst en l'article 17.

En aquest moment ha de quedar documentalment acreditat que es compleixen tots els requisits fixats per al reconeixement de l'obligació amb càrrec als fons de la tresoreria de la Comunitat Autònoma, entre els quals s'ha de trobar, si s'escau, el resultat favorable de la comprovació material de la inversió.

Article 31

Contingut de les comprovacions

1. La intervenció prèvia del reconeixement d'obligacions implica, amb caràcter general, la comprovació dels punts següents:

a) Que les obligacions responen a despeses autoritzades i disposades, llevat que l'aprovació i/o disposició de la despesa i el reconeixement de l'obligació hagin de fer-se simultàniament, i, si s'escau, fiscalitzades favorablement.

b) Que els documents justificatius de l'obligació s'ajusten a les disposicions legals i reglamentàries aplicables. En tot cas, en la documentació ha de constar:

- 1r. Identificació del creditor.
- 2n. Import exacte de l'obligació.
- 3r. Que es compleixen tots els requisits necessaris per al reconeixement de l'obligació, entre els quals ha de constar, si s'escau, l'acreditació de la prestació o el dret del creditor, d'acord amb la resolució que va autoritzar i comprometre la despesa.
- 4t. Si el reconeixement de l'obligació requereix haver constituït prèviament garantia suficient, s'ha d'acreditar la seva constitució.
- 5è. En les subvencions, la certificació de l'òrgan o la unitat encarregat del seguiment de la subvenció que acrediti que el reconeixement de l'obligació s'ajusta al resultat de la liquidació de la subvenció.

c) En els casos i moments en què sigui procedent, que s'ha comprovat materialment la realització efectiva i conforme de la prestació, i, a més, en les subvencions, que s'ha complert la finalitat que n'hagi determinat la concessió, tret dels casos en què sigui procedent el reconeixement anticipat de l'obligació.

Així mateix, si escau, s'ha de verificar que l'esmentada comprovació ha estat intervinguda.

d) També es poden utilitzar procediments de mostreig per comprovar la verificació dels punts indicats en la lletra anterior i s'ha de dur a terme mitjançant l'examen dels documents que justifiquin cada partida, i s'hi poden utilitzar procediments de mostreig quan els justificants corresponents tinguin unitàriament un import inferior al que es fixa en l'apartat 2 de l'article 20.

2. Estan exempts de fiscalització prèvia, pel que fa a les fases de reconeixement de l'obligació i de proposta de pagament:

- a) Les despeses de personal per tots els conceptes, incloses les del personal de concerts educatius.
- b) Les despeses de funcionament de centres docents no universitaris, públics i concertats.
- c) Les transferències no justificables als ens del sector públic instrumental.

Article 32

Comprovació material de la inversió: designació de representant de la Intervenció General

1. La intervenció de la comprovació material de la inversió és la facultat de la Intervenció de verificar materialment, en els casos i moments en què sigui procedent, la realització efectiva de les obres, subministraments, serveis i

adquisicions finançades amb fons públics i la seva adequació substancial al contingut de l'acte o contracte corresponent.

Així mateix s'ha de verificar el compliment de la finalitat de les subvencions de capital.

La comprovació material de la inversió pot fer-se mitjançant sistemes de mostreig, de control d'estocs o d'altres anàlegs, garantint la fiabilitat i l'objectivitat d'aquesta comprovació.

2. La intervenció de la comprovació material l'ha de dur a terme el representant designat a aquests efectes per la Intervenció General.

La Intervenció General no ha de designar representant quan no sigui possible una comprovació material per la naturalesa de la prestació, ni quan l'import total de la inversió, incloses pròrrogues i modificats, sigui inferior a 300.000 euros.

En tot cas, la Intervenció General pot acordar no designar representant per assistir a la comprovació material de la inversió o de la finalitat de les subvencions de capital.

La designació per la Intervenció General del personal encarregat d'intervenir en la comprovació material de les adquisicions, de les obres, dels serveis o subvencions de capital pot fer-se tant particularment per a un supòsit concret com, amb caràcter general, per a totes aquelles que afectin una entitat, una conselleria o un centre directiu o la comprovació d'un tipus o classe d'inversió.

3. La designació del representant de la Intervenció General s'ha d'efectuar entre personal funcionari de la Intervenció, assessorat, quan siguin necessaris coneixements tècnics per dur a terme les funcions de comprovació, per personal funcionari dels cossos o escales de l'especialitat a què correspongui la prestació.

La designació del personal assessor l'ha de dur a terme la Intervenció General, entre personal funcionari que no hagi intervingut en el projecte, direcció, adjudicació, contractació o execució de la despesa corresponent i, sempre que sigui possible, dependent de diferent secció pressupostària d'aquella que ha suportat la despesa.

A aquests efectes la Intervenció General ha de demanar, a través de la Secretaria General de la Conselleria d'Hisenda i Relacions Exteriors, a cada Secretaria General o òrgan equivalent de totes les seccions pressupostàries i organismes autònoms, la relació de tot el personal tècnic que pugui desenvolupar la funció

d'assessorament i entre ells d'un delegat a efectes de la coordinació i designació dels assessors.

La tasca d'assessorament a què es refereix el paràgraf anterior s'ha de considerar part integrant de les funcions del lloc de treball en el qual estigui destinat el personal funcionari. Els superiors jeràrquics han de col·laborar en l'adequada prestació d'aquest servei.

En el supòsit que no s'hagi designat assessor tècnic, la responsabilitat exigible al representant de la Intervenció designat ha de quedar limitada als aspectes i deficiències que es puguin detectar atenent a la diligència mitjana exigida als professionals de l'Administració que, per al desenvolupament de les funcions assignades al seu lloc de treball, no requereixen qualificació tècnica en el sector específic objecte de la inversió.

4. Els òrgans gestors, amb una antelació de vint dies hàbils a la data prevista per realitzar la recepció de l'objecte del contracte o encàrrec, han de sol·licitar a la Intervenció General de la Comunitat Autònoma que designi un funcionari perquè assisteixi a la comprovació material de la inversió quan l'import total d'aquesta, incloses pròrrogues i modificats, excedeixi de 300.000 euros.

Igualment s'ha de sol·licitar aquesta designació per als actes de comprovació de les subvencions de capital d'import superior als 300.000 euros.

Així mateix, en cas de pagaments a compte, s'ha de fer la comunicació a la Intervenció General en el supòsit fixat en el segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 198 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, als efectes que s'hi indiquen, sens perjudici d'aplicar el previst al paràgraf anterior.

La sol·licitud de representant s'ha d'ajustar al procediment i model normalitzat aprovat per la Intervenció General.

Un cop feta, si s'escau, la designació del representant, els òrgans gestors li han de trametre la documentació necessària per a la comprovació material, entre la qual ha de constar un informe favorable del responsable del contracte o director de les obres, amb antelació suficient per al seu correcte anàlisi i en tot cas, amb 10 dies d'antelació a la data prevista per a la recepció o comprovació.

Davant circumstàncies que així ho aconsellin, la Intervenció General pot acordar que es duguin a terme comprovacions materials de la inversió durant l'execució de la prestació, o bé d'ofici o bé a sol·licitud de la Intervenció delegada o quan una norma així ho prevegi.

5. La intervenció de la comprovació material de la inversió s'ha de fer, en tot cas, amb la concurrència del funcionari designat per la Intervenció General a l'acte de recepció i, si s'escau, de l'assessor designat.

L'assessor ha de verificar que els aspectes tècnics de la inversió s'ajusten a les prescripcions del contracte o encàrrec, criteri en el qual s'ha de fonamentar l'opinió del representant de la Intervenció General sobre aquells aspectes.

6. Sempre que, per raons excepcionals d'interès públic degudament motivades a l'expedient, l'òrgan de contractació acordi l'ocupació efectiva o posada en servei per a l'ús públic de les obres, sense el compliment de l'acte formal de recepció, ho ha de comunicar a la Intervenció General per a la seva assistència potestativa a l'acte de comprovació de la inversió, en els terminis i la forma que es determinen en aquest article.

Article 33

Comprovació material de la inversió: resultat de la comprovació material

1. El resultat de la comprovació material de la inversió s'ha de reflectir en una acta, que han de subscriure tots els assistents a l'acte, en la qual cal detallar els participants i la condició per la qual hi concorren, i s'han d'identificar clarament l'objecte de la comprovació material i les actuacions i incidències que puguin haver sorgit.

En aquesta acta o en un informe d'ampliació, els assistents poden expressar les opinions que estimin pertinents, de forma individual o col·lectiva.

Així mateix, cal fer constar, si escau, les deficiències apreciades, les mesures a adoptar per esmenar-les i el termini per executar-les. Expirat el termini, s'ha de fer un nou reconeixement de les actuacions inicialment defectuoses, les quals, si n'és el cas, s'han de rebre. Si el contractista o beneficiari no les esmena s'ha d'aixecar acta de disconformitat en la qual es pot concedir, si es considera justificat, un nou termini improrrogable.

2. L'opinió del representant designat per la Intervenció General, és a dir, el resultat de la intervenció de la comprovació material de la inversió, ha de constar expressament a l'acta i s'ha de correspondre amb alguna de les següents: favorable, favorable amb observacions i desfavorable.

a) Favorable, quan les obres, subministraments o serveis es trobin en bon estat i conformement a les prescripcions tècniques previstes al contracte o encàrrec, com també, si s'escau, a les millores ofertes per l'adjudicatari del

contracte que hagin estat acceptades per l'òrgan de contractació o a les modificacions degudament aprovades.

b) Favorable amb observacions, quan donant-se els requisits de la lletra anterior, s'hagin de formular observacions motivades per incidències sorgides en la sol·licitud i recepció de la documentació, diferències d'escassa importància quantitativa entre allò realment executat i l'aprovat a l'expedient, deficiències en la documentació que integra l'expedient o, en general, altres aspectes que no suposin una execució defectuosa de la prestació. Les observacions es poden posar de manifest en la mateixa acta o en un informe d'ampliació.

c) Desfavorable, quan les obres, subministraments o serveis no es trobin en bon estat i conformement a les prescripcions tècniques, condicions generals o particulars previstes al contracte o encàrrec, així com, si s'escau, a les millores ofertes per l'adjudicatari del contracte que hagin estat acceptades per l'òrgan de contractació o a les modificacions degudament aprovades. En aquests casos l'opinió desfavorable haurà d'estar motivada a l'acta o en un informe d'ampliació, fent constar les deficiències apreciades, les mesures a adoptar, el termini concedit per l'Administració per esmenar-les i altres fets i circumstàncies rellevants de l'acta de recepció.

3. L'opinió desfavorable posada de manifest pel representant de la Intervenció General té el caràcter i els efectes de les objeccions a què es refereix l'article 118 de la Llei 14/2014, aplicant-se, si s'escau, el procediment previst a l'article 119 del mateix cos legal per resoldre-les.

4. En els casos en què la intervenció de la comprovació material de la inversió no sigui preceptiva, o no s'acordi designar representant per la Intervenció General, en ús de les facultats que se li reconeixen, la comprovació de la inversió s'ha de justificar amb l'acta de conformitat signada pels qui participin en la mateixa o amb una certificació expedida pel cap del centre directiu, dependència o organisme a qui correspongui rebre o acceptar la prestació o servei, en la qual s'ha de recollir, amb el detall necessari, la circumstància d'haver-se executat la prestació o servei d'acord amb les condicions generals i particulars que haguessin estat prèviament establertes.

5. L'omissió de la intervenció de la comprovació material de la inversió quan aquesta hagués estat acordada per la Intervenció General, i també la manca de sol·licitud de designació del representant de la Intervenció, impediran que es pugui reconèixer l'obligació, tramitar-se el pagament o intervenir favorablement les actuacions fins que s'esmeni aquesta ommissió en els termes de l'article 120 de la Llei 14/2014.

Secció 6a

Tresoreria, intervenció formal i material del pagament

Article 34

Tresoreria i intervenció formal del pagament

1. El sistema informàtic ha de garantir que tan sols siguin trameses a la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni aquelles propostes de pagament que responguin a reconeixements d'obligacions degudament validades per la Intervenció General.
2. L'adequació de l'ordre de pagament a l'acte de reconeixement de l'obligació i la competència de l'òrgan que la dicta ha de ser verificada automàticament pel sistema informàtic, el qual ha d'assegurar la coincidència entre ambdós processos.

En conseqüència, tan sols han de ser tramitades aquelles ordres de pagament en les quals quedi garantida aquesta coincidència.

Article 35

Intervenció material del pagament

1. Està sotmesa a intervenció material del pagament l'execució de les ordres de pagament que tinguin per objecte:
 - a) Complir, directament, les obligacions de la tresoreria de la Comunitat Autònoma.
 - b) Situar fons a disposició de caixers i agents facultats legalment per fer pagaments als creditors.

Aquesta intervenció ha de verificar la identitat del perceptor i la quantia del pagament i ha de ser realitzada pel sistema informàtic.

2. D'acord amb els resultats de la verificació informàtica indicada en l'apartat anterior, la disposició de fons s'ha de dur a terme, necessàriament, amb la signatura de la directora general del Tresor, Política Financera i Patrimoni i, si s'escau, de l'interventor general, sense perjudici de l'eventual delegació o suplència d'altres unitats administratives degudament autoritzades.

El Servei de Salut de les Illes Balears s'ha de regir pel règim específic quant a la signatura de l'interventor general, la qual ha de ser substituïda per la de l'òrgan que determini la gerència.

3. Tanmateix, no estan sotmesos a intervenció material per part de la Intervenció General, i, per tant, no és necessària la signatura manuscrita de l'interventor general, els moviments interns de fons entre comptes de la Comunitat Autònoma, ni tampoc els pagaments suportats per documents comptables que s'hagin tramitat d'acord amb els automatismes prevists en el sistema informàtic, de conformitat amb el que disposa l'article 73.3 de la Llei 14/2014.

Secció 7a

Absència de fiscalització prèvia

Article 36

Omissió de la fiscalització prèvia

1. Quan s'hagi realitzat una despesa, en qualsevol de les fases de gestió del pressupost de despeses, que derivi d'un acte que no es trobi exclòs de fiscalització prèvia i aquesta s'hagi omès, no es pot reconèixer l'obligació, tramitar el pagament, ni intervenir favorablement aquestes actuacions fins que es conegui i resolgui aquesta omisió en els termes prevists en el present article.
2. Si l'interventor general o els interventors delegats en conèixer d'un expedient observessin l'omissió indicada en l'apartat anterior, a qualsevol de les seves fases, ho han de manifestar a l'autoritat que hagués iniciat aquell i han d'emetre al mateix temps informe manifestant la seva opinió respecte de la proposta no fiscalitzada, per a la qual cosa han de reclamar l'expedient complet a l'òrgan que pertoqui.
3. L'informe, que no té naturalesa de fiscalització, ha de posar de manifest, com a mínim, els aspectes següents:
 - a) Descripció detallada de la despesa amb inclusió de totes les dades necessàries per a la seva identificació, fent constar, almenys, l'òrgan gestor, l'objecte de la despesa, l'import, la naturalesa jurídica, la data de realització, la partida pressupostària i l'exercici econòmic al qual s'imputa.
 - b) Exposició dels incompliments normatius que, a judici de l'interventor informant, es varen produir en el moment en què es va adoptar l'acte amb omisió de la preceptiva fiscalització o intervenció prèvia, enunciant expressament els preceptes legals infringits.
 - c) Constatació que les prestacions s'han dut a terme efectivament i que el seu preu s'ajusta al preu de mercat, per a la qual cosa ha de tenir en compte les valoracions i justificants aportats per l'òrgan gestor, que ha de sol·licitar els assessoraments o informes tècnics que resultin precisos per a l'esmentada finalitat. En tot cas l'interventor informant pot fer ús de la facultat que l'atorga l'article 4.1 per ampliar la informació rebuda.

d) Comprovació que existeix crèdit pressupostari adequat i suficient per satisfer l'import de la despesa.

Els interventors delegats han de donar compte del seu informe a la Intervenció General en el moment de la seva emissió.

4. La persona titular de la secció pressupostària ha d'adjuntar aquest informe a les actuacions, i les ha de sotmetre a la decisió del Consell de Govern, sense perjudici que, prèviament, s'hagin d'esmenar aquelles infraccions del ordenament jurídic que es dedueixin de l'expedient i que s'hagin posat de manifest a l'esmentat informe, i amb les quals l'òrgan gestor estigui conforme.

5. En tot cas, quan la persona titular de la secció pressupostària acordi sotmetre l'expedient a la decisió del Consell de Govern, ho ha de comunicar a la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, per conducte de la Intervenció General, amb cinc dies d'antelació a la reunió del Consell de Govern en què s'hagi de conèixer l'assumpte.

A l'expedient s'ha d'adjuntar una memòria que inclogui una explicació de l'omissió de la preceptiva fiscalització prèvia i, si s'escau, les observacions que estimi convenients respecte de l'informe de la Intervenció.

6. L'Acord del Consell de Govern té com a únic efecte esmenar l'omissió de la fiscalització prèvia de l'acte o expedient a què la despesa es refereix.

No obstant això, també pot, si s'escau, convalidar aquells defectes que, per la seva pròpia naturalesa, siguin esmenables pel Consell de Govern, d'acord amb el que estableix l'article 52 de la Llei 39/2015.

7. En tot cas, els acords adoptats pel Consell de Govern són de compliment obligat per a la Intervenció General als efectes de la seva tramitació, comptabilització i pagament.

TÍTOL III

CONTROL FINANCER

Capítol I

Disposicions generals

Article 37

Abast objectiu i subjectiu

1. La Intervenció General de la Comunitat Autònoma exerceix el control financer amb l'abast i de conformitat amb el que preveu la Llei 14/2014, aquest Decret i el

Decret 32/2008, de 14 de març, pel qual es regula l'organització, l'estructura i les funcions de la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

2. El control financer ha de ser exercit amb plena autonomia i independència respecte de les autoritats i entitats, esmentades als apartats 3 i 4 d'aquest article, la gestió de les quals es controli, havent-se d'acreditar abans de l'inici de les accions de control l'absència de cap tipus de conflicte d'interessos que pugui posar en dubte l'objectivitat de l'equip auditor designat d'acord amb l'article 41.

3. El control financer exercit per la Intervenció General de la Comunitat Autònoma s'estén sobre:

- a) L'Administració de la Comunitat Autònoma.
- b) La resta d'entitats que formen part del sector públic de la Comunitat Autònoma, d'acord amb l'article 1.3 de la Llei 14/2014.
- c) Si s'escau, les entitats a què es refereix l'article 1.4 de la Llei 14/2014.
- d) La resta d'entitats que, d'acord amb la normativa aplicable, depenguin de l'Administració de la Comunitat Autònoma.

4. El control financer també pot estendre's als beneficiaris de subvencions i a les entitats col·laboradores, i als perceptors de préstecs, avals o altres ajudes públiques, i, en general, als beneficiaris de qualsevol operació, concedits per qualsevol de les entitats a què es refereix l'apartat anterior o finançades amb fons de la Unió Europea, en els termes prevists en aquest Decret.

En aquest àmbit, l'objectiu del control financer és comprovar que el beneficiari de l'operació l'ha obtinguda, utilitzada i justificada de manera adequada i correcta i, en particular:

- a) La utilització i l'aplicació correctes dels fons als fins prevists en la normativa reguladora i en l'acte de concessió.
- b) La realitat i la regularitat de les operacions finançades.
- c) El compliment de la resta de condicions que estableixin l'acte de concessió i la normativa reguladora.
- d) L'actuació de l'entitat col·laboradora, i també la justificació dels fons rebuts i el compliment de les altres obligacions a les quals està subjecta.

5. Així mateix, el control financer es pot exercir sobre els que voluntàriament ho sol·licitin i sempre que siguin inclosos en el pla de control financer corresponent, en el termes del que disposen els articles 41 i 42.

Article 38

Modalitats i formes d'exercici del control financer

1. El control financer pot tenir caràcter puntual o adoptar les modalitats de control financer permanent o d'auditoria pública, segons els casos, i s'han de determinar al Pla de control financer a què es refereix l'article 41.
2. L'execució dels controls financers realitzats dins l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears s'ha de desenvolupar d'acord amb l'establert a la Llei 14/2014, en les altres lleis que siguin d'aplicació, en aquest Decret i en les altres normes reglamentàries de desplegament.
3. El control financer s'ha d'exercir mitjançant tècniques d'auditoria o altres mecanismes de control, d'acord amb l'establert en la Llei 14/2014, en aquest Decret, en les normes d'auditoria, en les instruccions que dicti la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i en les pràctiques generalment acceptades.
4. Les normes d'auditoria i les instruccions dictades per la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears s'han d'aplicar a tots els controls financers fets dins l'àmbit autonòmic pels òrgans dependents funcionalment de la Intervenció General esmentada i pels auditors de comptes o les societats d'auditoria de comptes contractades a l'efecte.

Article 39

Evidència i proves d'auditoria

El control financer ha d'obtenir evidència suficient i adequada, mitjançant la realització i l'avaluació de les proves d'auditoria que es considerin necessàries, i que poden consistir, entre d'altres, en:

- a) L'examen de registres comptables, de comptes o d'estats financers, mitjançant l'aplicació de procediments concrets d'anàlisi.
- b) L'examen d'operacions individualitzades i concretes.
- c) La comprovació d'aspectes parcials i concrets d'una sèrie d'actes efectuats per l'ens controlat.
- d) La comprovació material d'inversions i d'altres actius.
- e) Les actuacions concretes de control que hagin de fer-se d'acord amb el que en cada cas estableixi la normativa vigent.
- f) Altres comprovacions que decideixi la Intervenció General de la Comunitat Autònoma en atenció a les característiques especials de les activitats realitzades pels ens sotmesos a control.

Article 40

Facultats dels equips de control

1. La Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, d'acord amb el previst en la Llei 14/2014 i en aquest Decret, ha de designar entre els interventors adjunts i delegats al director del control financer.

Així mateix ha d'acreditar a l'equip auditor, que pot estar format tant per personal propi de la Comunitat Autònoma com per personal extern que es pugui contractar en els termes prevists en l'article 43.

2. L'equip de control ha de tenir accés a tots els documents, llibres, registres i qualsevol altra font d'informació que pugui permetre obtenir una evidència suficient, pertinent i vàlida sobre la qual fonamentar el seu dictamen, comentaris, conclusions o recomanacions.

3. Quan de l'exercici de les funcions de control es dedueixin indicis de l'obtenció, destinació o justificació incorrectes de la subvenció o ajuda percebuda, els agents encarregats de fer-ho poden, amb l'autorització prèvia de la Intervenció General de la Comunitat Autònoma, acordar la retenció de les factures, dels documents equivalents o substitutius i de qualsevol document relatiu a les operacions en què aquests indicis es manifestin.

4. El personal funcionari actuant en el control financer pot revisar els sistemes informàtics de gestió economicofinancera que calguin per dur a terme les funcions de control, que ha d'abastar l'examen de les funcions i operacions registrades a aquests, amb l'objecte de verificar que la informació respon als principis de fiabilitat, integritat, precisió i disponibilitat.

Article 41

Pla de control financer

1. La consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, per iniciativa pròpia o a instàncies de la Intervenció General, ha d'aprovar els plans de control financer corresponents, en els quals, com a mínim, cal determinar l'objecte, és a dir, l'abast material i temporal i la modalitat del control, i els mitjans a utilitzar en la realització, sense que l'aprovació de la consellera afecti al principi d'independència fixat als articles 3 i 37.2.

2. Una vegada aprovat el Pla de control financer, la Intervenció General ha de comunicar a la persona o entitat auditada l'inici de les actuacions de control, assenyalant l'abast dels treballs a realitzar i si s'han de dur a terme amb mitjans propis o mitjançant la contractació d'empreses d'auditoria.

Article 42

Planificació del control

1. Qualsevol control financer ha de ser planificat de manera adequada i amb una anticipació temporal suficient a fi de poder identificar els objectius i els potencials riscos, les tècniques a aplicar i els recursos necessaris per a la seva execució.
 2. La planificació d'un control financer ha de cercar la minimització dels riscos potencials de l'auditoria, a partir de l'execució de programes de treball específics i dissenyats segons els principis d'eficiència, eficàcia i economia.
 3. Correspon al director del control financer redactar i aprovar, amb caràcter previ a l'inici del treball de camp, una memòria de planificació, que ha de ser coneguda per tots els membres de l'equip de treball.
- Així mateix, ha d'adoptar totes les mesures necessàries per garantir la independència i l'objectivitat de tot el personal assignat a les tasques de control, evitant qualsevol tipus d'incompatibilitat amb l'entitat auditada.
4. La memòria de planificació ha de contenir tots els aspectes rellevants de la planificació i ha de revisar-se a mida que es desenvolupin les tasques de control, per tal d'incorporar els canvis significatius que es puguin produir.
 5. La confecció d'un programa de feina, que és un dels elements fonamentals de la planificació, és el document escrit que, per a cada un dels objectius o àrees del control financer, estableix els procediments i les proves a realitzar i serveix per determinar el seu abast i per assignar-les als distints membres de l'equip.
 6. La planificació del control, l'execució del treball de camp i la redacció de l'informe provisional i definitiu estaran sotmesos al control de qualitat que determini la Intervenció General, mitjançant la intervenció adjunta corresponent.

Article 43

Contractació d'auditories externes

1. Correspon, en tot cas, a la Intervenció General de la Comunitat Autònoma l'execució dels controls financers prevists en la Llei 14/2014, amb mitjans propis o aliens, sempre que en aquest darrer cas ho autoritzi la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors en el programa corresponent.

En tot cas, correspon a la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears la coordinació, la direcció i el control dels treballs de control financer.

2. Els òrgans de l'Administració de la Comunitat Autònoma, com també les entitats instrumentals del sector públic autonòmic, que pretenguin contractar

auditories externes distintes de les previstes la Llei 14/2014, han de comunicar-ho a la Intervenció General amb caràcter previ a la contractació amb els auditors externs.

Una vegada emesos els informes d'auditoria corresponents, aquests s'han de trametre a la Intervenció General.

3. Totes les empreses d'auditoria externa que duguin a terme treballs de control financer dels prevists en els apartats 1 i 2 d'aquest article han de mantenir els papers de treball a disposició de la Intervenció General de la Comunitat Autònoma durant un termini de cinc anys des de la data de l'emissió de l'informe d'auditoria.

Article 44

Cogestió i cofinançament d'ajuts i subvencions

1. Es poden subscriure convenis entre l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i altres ens territorials per tal d'establir procediments específics de control, seguiment i avaluació de les subvencions i ajudes cogestionades per les administracions públiques.

2. Respecte dels ajuts i les subvencions finançats totalment o parcialment amb càrrec a fons de la Unió Europea, la Intervenció General de la Comunitat Autònoma i la Intervenció General de l'Administració de l'Estat han d'establir de comú acord les mesures necessàries per a la coordinació de controls en el marc del pla nacional de control d'ajuts comunitaris i dels convenis de col·laboració que se signin.

Article 45

Control financer permanent: contingut i abast

1. El control financer permanent té per objecte la verificació, per un període de temps determinat o indefinit, de la totalitat o d'una part de les operacions de contingut economicofinancer, així com de la situació i funcionament de les persones i entitats enunciades en l'article 37 per comprovar el compliment de la normativa vigent i de les directrius que les regeixen i, en general, que la gestió s'ajusta al principi de bona gestió financera, en el marc que preveu l'article 110 de la Llei 14/2014.

2. L'exercici del control financer permanent es pot estendre a la comprovació de qualsevol dels aspectes a què fa referència l'article 121.2 de la Llei 14/2014 i, en particular, dels següents:

- a) L'adequació a l'ordenament jurídic de l'actuació de cadascun dels òrgans i entitats sotmesos a aquesta modalitat de control, en aquells aspectes de la gestió econòmicofinancera als quals no s'estengui la funció interventora.
- b) El seguiment de l'execució pressupostària i la verificació del compliment dels objectius assignats als respectius programes de cada òrgan i entitat com a centres gestors de despesa.
- c) El registre i la comptabilització correctes de les operacions objecte de control realitzades per cada òrgan o entitat i el seu fidel reflex en els comptes i en els estats que, d'acord amb les disposicions aplicables, hagin de formar aquests.
- d) La comprovació de la planificació, la gestió i la situació de la tresoreria, i de la resta d'elements patrimonials de l'entitat controlada.
- e) L'anàlisi de les operacions i els procediments interns, a fi de valorar la bona gestió financera; i la verificació d'aquesta, segons els principis d'economia, d'eficàcia i d'eficiència.
- f) La verificació del nivell de resultats obtinguts amb relació als mitjans utilitzats i als efectes produïts, així com dels costos i objectius, que s'ha de fer d'acord amb els indicadors establerts a aquest efecte.

Article 46

Auditoria pública

1. S'anomena auditoria pública el control financer que consisteix en la verificació, feta amb posterioritat i efectuada de manera sistemàtica, de l'activitat econòmicofinancera del sector públic autonòmic, mitjançant l'aplicació dels procediments de revisió selectius continguts en les normes d'auditoria pública i en les instruccions que dicti la Intervenció General.

2. L'auditoria pública ha d'adoptar qualsevol de les modalitats següents o una combinació d'aquestes:

- a) L'auditoria de regularitat comptable, consistent en la revisió i la verificació de la informació i la documentació comptable amb l'objecte de comprovar que s'adequa a la normativa comptable i, si n'és el cas, pressupostària que li sigui d'aplicació.

L'auditoria de comptes anuals és una modalitat que té per finalitat principal verificar si els comptes anuals reflecteixen en tots els aspectes significatius la imatge fidel del patrimoni, de la situació financera, dels resultats de l'entitat i, si s'escau, de l'execució del pressupost d'acord amb les normes i principis comptables i pressupostaris que hi siguin aplicables; com també si contenen la informació necessària per interpretar-los i comprendre'ls de manera adequada.

- b) L'auditoria de compliment, consistent en la verificació que els actes, operacions i procediments de gestió econòmicofinancera s'han desenvolupat de conformitat amb les normes aplicables.
- c) L'auditoria operativa, que constitueix l'examen sistemàtic i objectiu de les operacions i els procediments d'una organització, un programa, una activitat o una funció pública, amb l'objecte de proporcionar una valoració independent de la seva racionalitat econòmicofinancera i de l'adequació als principis de bona gestió, per tal de detectar les possibles deficiències i proposar les recomanacions oportunes amb vista a corregir-les.

Capítol II

Informes de control financer

Article 47

Informes de control financer provisionals

1. El director del control financer, designat d'acord amb l'article 40, ha d'emetre un informe escrit compresiu dels fets posats de manifest i de les conclusions i mesures correctores que se'n dedueixin i els terminis en què aquestes han de ser dutes a terme.
2. Aquest informe, per garantir el principi de procediment contradictori, té caràcter provisional i el director del control l'ha de trametre als destinataris prevists en les lletres a), b) i c) de l'apartat 1 de l'article 51, perquè formulin les al·legacions que considerin oportunes.

Article 48

Tipus d'opinió

L'opinió manifestada en els informes de control financer s'ha de correspondre amb alguna de les següents:

- a) Opinió favorable: quan s'obtinguin evidències adequades i suficients per concloure que no existeixen errades, irregularitats o incompliments significatius, sens perjudici de deficiències que puguin donar lloc a mesures de millora significativa.
- b) Opinió amb excepcions o irregularitats: quan s'evidenciï l'existència d'errades, irregularitats o incompliments significatius però no generalitzats.
- c) Opinió desfavorable: quan s'evidenciï l'existència d'errades, irregularitats o incompliments significatius i generalitzats que afectin els objectius principals del control financer.

d) Opinió denegada: quan, per les limitacions a l'abast del treball, o bé per les incerteses en el desenvolupament del treball de control, sigui impossible obtenir evidències adequades i suficients en les quals fonamentar l'opinió.

Article 49

Al·legacions i discrepàncies respecte del contingut de l'informe provisional

1. El termini d'al·legacions és de quinze dies, comptadors des de la recepció de l'informe provisional, llevat que per motius degudament justificats s'ampliï o es redueixi aquest termini.
2. En les al·legacions a l'informe provisional, el centre gestor responsable i, en general, les persones interessades, han de manifestar-ne la conformitat o la disconformitat amb les conclusions i recomanacions que s'hi contenen i, en cas d'admetre les deficiències posades de manifest a l'informe, han d'indicar les mesures necessàries i el calendari previst per solucionar-les.

Article 50

Informes de control financer definitius

1. A la vista de l'informe provisional i de les al·legacions rebudes, l'òrgan de control ha d'emetre l'informe definitiu.

Si no s'han rebut al·legacions en el termini assenyalat per fer-ho, l'informe provisional s'ha d'eleva a definitiu.

2. Com a regla general, i com a annex de l'informe definitiu, cal incloure les al·legacions presentades i la contestació de l'òrgan de control.

Excepcionalment, a la memòria de planificació es pot determinar una altra cosa.

3. L'informe definitiu no es pot modificar, excepte si es reben fora de termini al·legacions que contenen elements que modifiquen de manera substancial les conclusions de l'informe.
4. Les actuacions de control financer han de concloure en el termini màxim de 12 mesos a comptar des de la data de notificació del pla de control financer. Aquest termini pot ampliar-se per la complexitat del control, l'ocultació d'informació o documentació per part de la persona o entitat auditada o per qualsevol altre motiu d'interès general degudament justificat.

Pel còmput d'aquest termini no s'han de computar les dilacions imputables a la persona o entitat auditada, ni els períodes d'interrupció justificada.

5. Transcorregut l'anterior termini sense l'emissió de l'informe definitiu, es produeix la caducitat del procediment de control d'acord amb l'article 25.1.b) de la Llei 39/2015.

La consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, a instàncies de la Intervenció General, ha de dictar una resolució que declari la caducitat, ordenant que s'arxivin les actuacions i, en els casos en què sigui possible perquè no s'ha produït la prescripció, iniciar un nou procediment incorporant els actes i tràmits el contingut dels quals s'hauria mantingut igual si no s'hagués produït la caducitat.

En tot cas, en el nou procediment s'han d'executar els tràmits de procediment contradictori prevists en aquest article i en l'article 51.

Article 51

Destinatari dels informes definitius

1. La Intervenció General de la Comunitat Autònoma ha de trametre els informes definitius de control financer, per si mateixa o mitjançant els seus delegats, als destinataris següents:

- a) Al gestor directe de l'activitat controlada.
- b) Al beneficiari final de la subvenció, crèdit, aval o altre ajut i/o a l'entitat col·laboradora.
- c) A les entitats que hagin participat en el cofinançament de les subvencions o d'altres ajudes objecte de control.
Quan el control s'hagi fet a sol·licitud o a mandat d'un altre estat membre de la Unió Europea o de la mateixa Comissió Europea, d'acord amb la normativa aplicable, s'han de trametre aquests informes a més a la institució esmentada mitjançant la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.
- d) A la persona titular de la conselleria a la qual estigui adscrit el servei o l'ens objecte de control, a través de la seva Secretaria General o l'òrgan equivalent.
- e) A la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors.

2. Els informes d'auditoria definitius de comptes anuals i els principals resultats de la resta de controls financers han de ser publicats a la seu electrònica o pàgina web del Govern per facilitar a tota la ciutadania el seu coneixement, respectant de manera equilibrada el dret a la protecció de les dades de caràcter personal.

Article 52

Discrepància amb l'informe definitiu

1. La persona titular de la conselleria a la qual estigui adscrit el servei o l'ens objecte de control, un cop rebut l'informe definitiu, ha de comunicar dins el termini màxim de dos mesos a la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, la seva conformitat o discrepància amb el contingut del mateix.

En aquest darrer cas s'ha d'acompanyar dels informes que suportin la discrepància.

2. En cas de disconformitat o discrepància, la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, previ informe de la Intervenció General de la Comunitat Autònoma, dins el termini màxim de dos mesos més comptadors des de la recepció de la discrepància, ha de sotmetre les actuacions a la consideració del Consell de Govern.

Article 53

Mesures de correcció d'anomalies detectades en el control financer

1. Els òrgans gestors han de comunicar al responsable que hagi desenvolupat el control les mesures que vagin adoptant per solucionar les deficiències paleses i, si escau, el grau de compliment dels terminis establerts en les seves al·legacions.

La Intervenció General ha de dur un seguiment del compliment de les mesures correctores, i en cas que aquestes mesures no siguin adoptades o no es compleixin els terminis establerts, el responsable del control ho ha de fer avinent a la Intervenció General als efectes que pertocuin.

2. Quan dels informes definitius o de les actuacions realitzades es derivin obligacions de reintegrament de subvencions o ajuts públics, s'ha d'iniciar el procediment de reintegrament amb les especialitats següents:

- a) L'acord d'iniciació del procediment de reintegrament s'ha de notificar a la persona interessada, i s'ha de fer constar com a quantitat reclamada la que figuri en les conclusions de l'informe, excepte que, prèviament, l'òrgan gestor hagi mostrat la discrepància en els termes prevists en l'article 52, cas en el qual s'ha de fer constar la quantitat que determini el Consell de Govern.
- b) En la proposta de resolució i en la resolució corresponent s'ha d'acordar, motivadament, d'acord amb les al·legacions que pugui fer el beneficiari en el tràmit d'audiència i amb la resta de l'expedient, la procedència o improcedència del reintegrament i l'import, que pot ser diferent a l'indicat en l'informe de la Intervenció General.

En tot cas, s'ha de trametre a la Intervenció General la resolució que es dicti perquè en prengui coneixement i a l'efecte que correspongui.

c) En cas que l'òrgan gestor no iniciï la instrucció de l'expedient de reintegrament, la Intervenció General ho pot comunicar al Consell de Govern a l'efecte que correspongui, a través de la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors.

3. Quan dels informes definitius o de les actuacions realitzades es derivin obligacions de reintegrament d'altres despeses, la causa de les quals sigui directament un acte administratiu, s'ha d'aplicar el que preveu l'article 77 de la 14/2014.

Article 54

Informes resum

1. La Intervenció General, a iniciativa pròpia o a instància de la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, pot elaborar un informe, o diversos, per matèries o plans de control, adreçat a la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, dels resultats més rellevants que s'hagin fet palesos en les actuacions de control financer i de control posterior, com també de les mesures que s'hagin adoptat per solucionar les deficiències detectades en exercicis anteriors i, si n'és el cas, de les deficiències que no s'hagin corregit adequadament.

2. Una vegada rebuts aquests informes, la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors pot acordar el seguiment i control de les incidències més rellevants que s'hagin posat de manifest i elevar-los a Consell de Govern per al seu coneixement o als efectes de l'article 19 de la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Capítol III

Control financer de drets i cobraments

Article 55

Control posterior de drets i cobraments

El control dels drets i cobraments de la tresoreria s'ha de realitzar mitjançant l'exercici del control financer posterior.

L'interventor general pot establir comprovacions específiques posteriors sobre determinats tipus de liquidacions.

Disposició addicional primera

Adaptació del procediment de control a l'expedient electrònic

Quan es faci ús i es reguli l'expedient electrònic s'ha d'adaptar el procediment de control intern al que sigui necessari.

Disposició addicional segona **Denominacions**

Totes les denominacions d'òrgans, càrrecs, professions i funcions que en aquest Decret apareixen en gènere masculí s'han d'entendre referides al masculí o al femení segons el sexe del titular o de la persona de qui es tracti.

Disposició derogatòria única **Normes que es deroguen**

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que estableix aquest Decret, i en particular, les següents:

- a) El Decret 62/2006, de 7 de juliol, pel qual es regula el règim de control intern que ha d'exercir la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
- b) L'apartat 2 de l'article 39 del Decret 75/2004, de 27 d'agost, de desplegament de determinats aspectes de la Llei de finances i de les lleis de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Disposició final primera **Modificació del Decret 32/2008, de 14 de març, pel qual es regula l'organització, l'estructura i les funcions de la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears**

La lletra c) de l'apartat 2 de l'article 4 del Decret 32/2008, de 14 de març, pel qual es regula l'organització, l'estructura i les funcions de la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, queda modificada de la manera següent:

c) La fiscalització prèvia dels actes d'aprovació de despeses a què es refereix l'article 9.1.a) del Decret pel qual es regula el règim de control intern que ha de exercir la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Disposició final segona **Modificació del Decret 135/2001, de 14 de desembre, de regulació dels pagaments lliurats a justificar**

1. El darrer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 2 del Decret 135/2001, de 14 de desembre, de regulació dels pagaments lliurats a justificar, queda modificat de la manera següent:

Això no obstant, s'entén en tot cas acreditada la concurrència de les circumstàncies esmentades en el paràgraf primer d'aquest apartat 2 i, per tant, no caldrà acompanyar a la proposta la memòria que s'hi esmenta quan es proposi el lliurament de fons "a justificar" per atendre pagaments que s'hagin de fer en moneda estrangera, els pagaments del servei financer de deute anotat i les ordres de pagament a justificar de quantia inferior a 300 euros per a material d'oficina i conservació.

2. La lletra b) de l'apartat 3 de l'article 2 queda modificada de la manera següent:

b) Que el secretari general competent per raó de la matèria, motivadament, hagi ampliat el termini de justificació a proposta del cap de la unitat de gestió econòmica.

Disposició final tercera

Modificació del Decret 75/2004, de 27 d'agost, de desplegament de determinats aspectes de la Llei de finances i de les lleis de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

L'apartat 5 de l'article 63 del Decret 75/2004, de 27 d'agost, de desplegament de determinats aspectes de la Llei de finances i de les lleis de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, queda modificat de la manera següent:

5. El procediment aplicable als expedients de devolució d'ingressos indeguts serà el que determini la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, sens perjudici del que pugui disposar la normativa reguladora del control intern que ha d'exercir la Intervenció General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en relació amb el tràmit de fiscalització prèvia de la proposta de pagament.

Disposició final quarta

Facultats de desplegament

1. Es faculta la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors per dictar, mitjançant ordre, les disposicions necessàries per desplegar aquest Decret.

2. En particular, la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors pot determinar, mitjançant ordre, que per dur a terme el control intern en la modalitat de funció interventora, s'utilitzi l'enfocament d'Anàlisi de Gestió de Riscs.

A aquests efectes, l'ordre esmentada ha de determinar els supòsits als quals s'ha d'aplicar, ja sigui per raó de la seva naturalesa o per raó de la quantia, encara que alterin els que es preveuen en els articles 25 i 31.2 d'aquesta norma.

3. Així mateix, s'autoritza la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors perquè actualitzi, mitjançant ordre, les quanties que s'indiquen en aquest Decret.

Disposició final cinquena
Entrada en vigor

Aquest Decret entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Palma, 20 d'agost de 2021

La secretària general

Maria Begoña Morey Aguirre